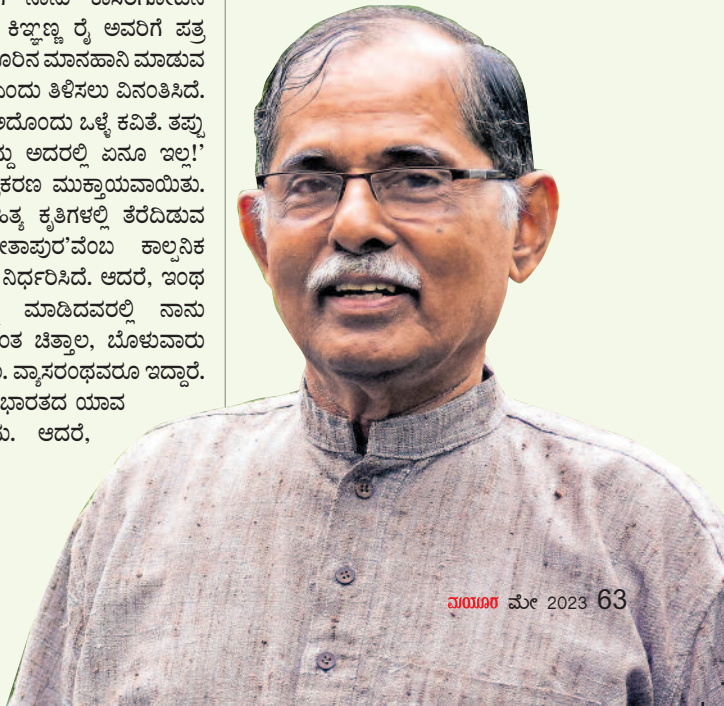

ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಯದೇ ನಿಜನಾಮವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಆ ಊರಿನ ಜನರ ಮುಜುಗರಕ್ಕೂ ಆಕ್ರೋಶಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 1973ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ನಾನು 'ಉದಯವಾಣಿ' ಸಾಪ್ತಾಹಿಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ 'ಕಾಂತಾವರದ ವರ್ತಮಾನ' ಎಂಬ ಕವನವು ಕಾಂತಾವರದ ಮಹಾಜನತೆಯ ತೀವ್ರ ಆಕ್ರೋಶಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಯಿತು. ಕವನ ಪ್ರಕಟವಾದ ಮರುದಿನ ನಾನು ಮನೆಯಿಂದ ನನ್ನ ದವಾಖಾನೆಗೆ ಬರಲೆಂದು ಕಾಂತಾವರದ ರಥ ಬೀದಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಪೊರಕೆ ಹಿಡಿದು ನನ್ನನ್ನು ಇದಿರಿಸಿ, 'ಹಲ್ಲೆ ನಡಸಲು' ಮುಂದಾದರು. ಇದಕ್ಕೆ ರಥಬೀದಿಯ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾಸ್ತರರೊಬ್ಬರು ಆ ಕವನವನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿ, ಪ್ರಚೋದಿಸಿದ್ದು ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಆ ದಿನ ಹಲ್ಲೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲೇ 'ಅದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥ ನೀಡುವುದಾದರೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ' ಎಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿದರೂ ಆ ಮಾಸ್ತರರ 'ಸಿಟ್ಟು' ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಾನು ಕಾಸರಗೋಡಿನ ಹಿರಿಯ ಕವಿ ಕಯ್ಯಾರ ಕಿಣ್ಣಾಣ್ಣ ರೈ ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು, 'ಆ ಕವಿತೆ ಈ ಊರಿನ ಮಾನಹಾನಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿದೆಯೇ? ಹೇಗೆ?' ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ವಿನಂತಿಸಿದೆ. ಅವರು ಪತ್ರ ಬರೆದು, 'ಅದೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ಕವಿತೆ. ತಪ್ಪು ಅರ್ಥ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ!' ಎಂದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಪ್ರಕರಣ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಆಗ ನಾನು ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆದಿಡುವ ಕಥಾಪ್ರದೇಶವನ್ನು 'ಸೀತಾಪುರ'ವೆಂಬ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ, ಇಂಥ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲಿಗನಲ್ಲ. ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲ, ಬೊಳುವಾರು ಮಹಮದ್ ಕುಂಜಿ, ಎಂ. ವ್ಯಾಸರಂಥವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಈ ಸೀತಾಪುರವು ಭಾರತದ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯೂ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ, ಕಾಂತಾವರವಲ್ಲ!

ನಿರುದ್ದಿಗ್ನವಾದ ನಿರೂಪಣಾ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆಮಾರುಗಳ ಕಥನದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ಶೈಲಿಯೇ ಆಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಾರಂತರ ವಾರಸುದಾರರು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರಂತರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಭಾವದ ಕುರಿತು ನೀವು ಏನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುವಿರಿ?

ನಾನು ಕಾರಂತರ ವಾರಸುದಾರ ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವವರು ಆ ರೀತಿ ತರ್ಕಿಸುವುದಾದರೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವೇ.

ಕಾರಂತರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ನನಗೆ ತೀರಾ ಇಷ್ಟವಾದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ಹೊಸತನ, ವಾಸ್ತವಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟು, ಅನುಭವದ ಗಟ್ಟಿತನ ನನಗೆ ಮುಖ್ಯ. ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಕಾದಂಬರಿಗಳೂ ಇವೆ ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಧೈರ್ಯ ನನಗಿದೆ. ಆದರೆ, ನನ್ನ 'ಉಲ್ಲಂಘನೆ' ಮತ್ತು 'ಮುಖಾಂತರ' ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ವಿವರಣೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು

◆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾರತದ ದುರಂತವನ್ನು